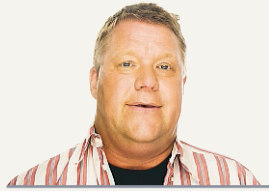

konst

Konstredaktör Clemens Poellinger
e-post clemens.poellinger@svd.se

HELGVALET UTSTÄLLNING

**CALLE
ARVIDSON**
kultur@svd.se

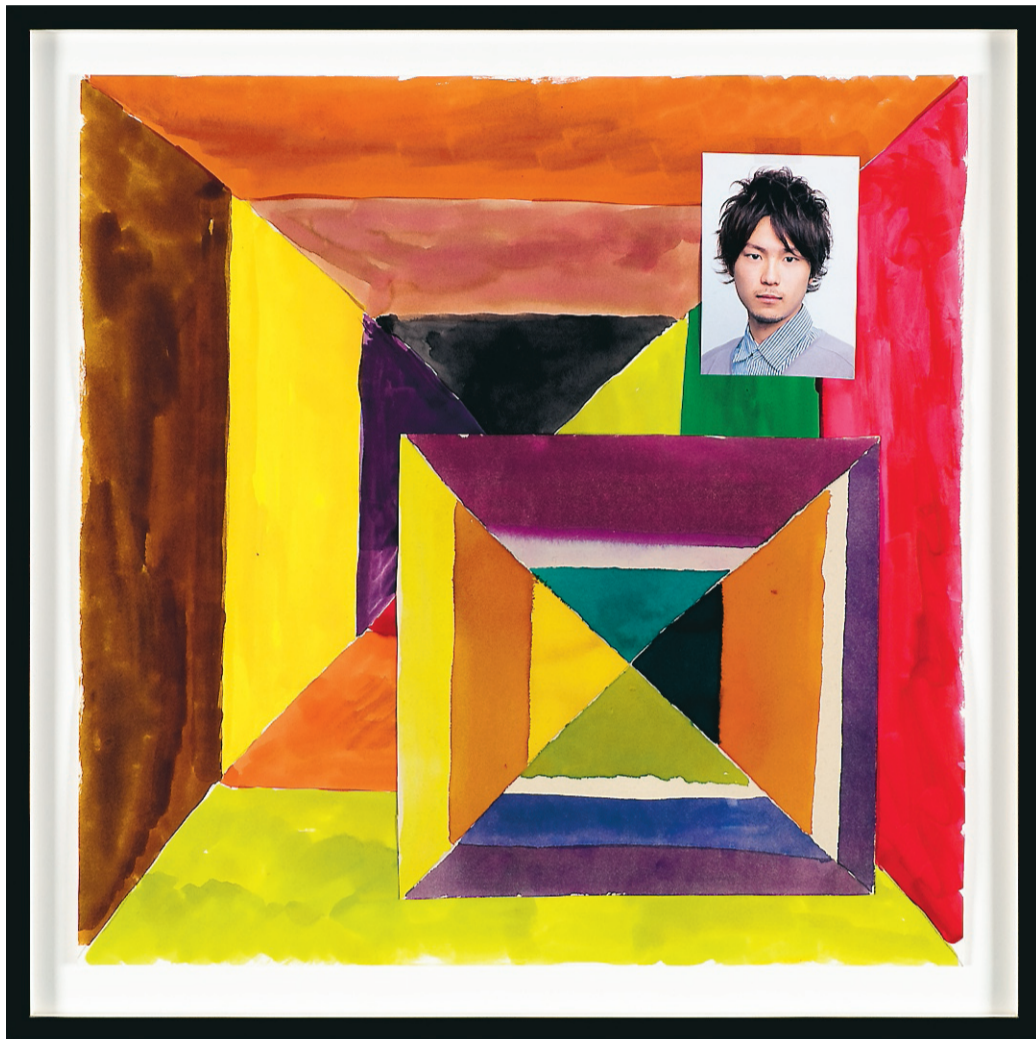
AUKTION Kungliga bord

Vårens internationella auktionsvisningar bjuder på fina kulturhistoriska objekt vid sidan av all häftig prestigekunst, inte minst saker med kunglig proveniens. Bukowskis har skrivbord från både Karl XII och Adolf Fredrik och en koffert från Lovisa Ulrika. Man säljer även en svensk Titanicpassagerares anteckningsbok.

Arsenalsgatan 4, visning t o m 30/5

Skrivbord 1693. Beställt till kronprins Karl (XII).

Richard Hawkins, Cruel Poet no 12, 2009. Akvarell och collage på papper, 46 x 46 cm. FOTO: MARCUS HANSEN

Sophie von Hellerman, Writing about a lady between Zenith and Nadin, 2010. Akryl på duk, 165 x 132 cm. FOTO: MARCUS HANSEN

Provocerande möten

BLICKFÅNG Det provocativa blir mer subtilt men lika effektivt – och lika sexuellt – när Bjarne Melgaard skapar möten mellan andra konstnärers verk.

BLANDADE TEKNIKER

**Bjarne Melgaard,
Don Juan in the Village**

Galleri Lars Bohman, Karlavägen 16
T O M 13 JUNI

Den norske konstens enfant terrible Bjarne Melgaard chockerade delar av den svenska publiken när han för mer än tio år sedan bjöd in sin kollega att ställa ut nakna pojkar på Historiska museet. Provokation är också ett nyckeltema i hans arbeten både som konstnär och kurator. Ibland är det rumsrent, ibland balanserar det på gränsen till det förbjudna.

Under hösten har Melgaard varit aktuell med bildsviten Man/boy, med fotografier tagna ur ett magasin från 70-talet och med associationer till den omstridda

amerikanska rörelsen för generationsöverskridande sexuell umgänge. Återigen står unga män och pojkar i blickfånget liksom gränsdragningen mellan den tillåtna kärleken och den förbjudna blicken. Frågor som alltid är svårhanterliga och sällan smakfulla.

Diskussionerna kring denna slags provokationer svänger åt olika håll. Å ena sidan uppmanas till bojkott mot Bjarne Melgaards konst. Å andra sidan förs en diskussion om att konsten förvandlas av sammanhanget, det vill säga det är betraktaren som fyller i de luckor som Melgaard lämnar. I mitten står konstnären som säger att hans humor är missförstådd, han står visst på de svagas sida och undersöker ihärdigt

subkulturer. Inte minst önskar han skilja mellan verk och personen bakom.

När Melgaard den här gången väljer att uttrycka sig med hjälp av andra konstnärer blir det provocativa mer indirekt, mer subtilt men fortfarande effektivt och precis lika sexuellt. Som kurator blandar Bjarne Melgaard konstverk hämningslöst och skapar möten, rotar i de mörka vrår han hela tiden återkommer till också i sin egen konst.

Utställningen är helt befriad från alla pedagogiska ingångar.

Utställningen är helt befriad från alla pedagogiska ingångar. Man börjar i ena änden och slängs ut i den andra. ”

Man börjar i ena änden och slängs ut i den andra och får där emellan bevittna en hel del friktion centrerat kring liv, död, ångest och sex.

I rummet vid huvudentrén möts vi av betraktandets begär. "Bernadotte Corporations" kommerskritiska catwalk står mitt emot Sophie von Hellermans målning där en något utsmetad kvinna i vitt påminner om könsstereotyper. Jean Cocteauss kyss samsas om väggen med Richard Hawkins senaste ganska märkliga abstraktioner med inflikade anonyma porträtt av unga män.

Melgaard har regisserat vår väg från kroppar och ytor till det mest intima i nästa rum, där det närgångna mötet med Marilyn Minters emaljmalning Pit blir obehagligt, nästan chockerande. Pit som betyder hålrum, fallgrop är i detta fall en hopsydd armhåla som med sina veck och svarta trådar mest liknar ett omskuret kvinnligt kön. De sexuella associationerna blir också oundvikliga

så snart en stympad docka av surrealisten Bellmer blir synlig.

På olika ställen i utställningen har Melgaard inflikat flera av Marie-Louise Ekmans målningar från 80-talet som alla hamnar mitt i prick. Hennes vassa kommentarer till konstvärlden ger skärpa åt de andra verken.

Utställningen går ut på att blanda kända verk med mindre kända av yngre konstnärer. I sitt hämningslösa blandande lyckas Melgaard göra Munchs träsnitt både angelägna och samtida och Ekmans normkritiska målningar eviga. Han visar genom dessa många möten att så mycket av konsten, inte minst historiskt, handlar just om sex, kärlek, våld, liv och död. Inte minst visar han hur bra det går att provocera utan att utnyttja någon annan människa förutom fiktionen själv.

**KATARINA
WADSTEIN MACLEOD**
kultur@svd.se